

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt.
Évnyegyedre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetéseknél a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

A lap szerkesztésére s a nyilvántartásra vonatkozó minden kötelemények a szerkesztőséghez küldendők.

Bel- és külföldi hirdetések számára hirdetésdíjokat előfoglaló HAY Károly hirdetés-közvetítő irodája Budapestban, 3 dob-utca, 14. sz. 2. ajtó.

Hirdetések díja:

Öt hasábos petitzér 5 kr. Helyeg minden betű-
sorára 30 kr.
Nyilvántartás garmond sora 20 kr.

Nagyobb és többzari hirdetések jutányosan
csökkentetnek.

Előfizetési pénzek, reklamatlók, és hirdetések
a kiadóhoz tartoznak.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“
1878-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Évnyegyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

As előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz csatolva, — legcélszerűbben postautalványokkal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

B.-Gyarmat, jan. 18-án.

Éjjel volt. A boldogképű holdvilág egész teljében mutogatta gyönyörűségét ábrázatját. A tücsök megindító bájjal önkelték ozrodóves áriájukat. Gyertyám halvány világa rezegni kezdett. „Mí rozgati? Talán ti löngtök itton, hazám dicád, nagy úsei.“ „Oh mi volt hajdan a magyar ?“

Elgondoltam, hogy a lefolyt 1877. év hazánk életére nézve a legjelentősebb, de egyszerűsággal a legválságosabb; mert a felmerült nagy kérdések vagy épen nincsenek megoldva, vagy csak úgy, hogy az megnyugvásunkra nem szolgálhat.

Az Ausztriával 1867-ben 10 évre kötött szerződés ideje a múlt évben lejárt; sajnosan volt érezhető, hogy hazánkban az ipar s kereskedelem bármi ágában, vagy a közgazdasági helyzet, mely ama szerződés aláírásán teremtve lett, nem vezetett a kívánt eredményekhez, melyet mindenki ohajtott; s hogy a külföldnek feltehető adófizetési válnán, önállóságunk majdnem veszélyeztetik. Dacára annak, hogy a tornyosuló bajok orvoslására a parlamentben a kormány oly többséggel rendelkezett, minővel előtte más nem, az ígért vívmányok elmaradnak, s a bécsi pénzkirályok előtt országunk kormányja meghajolni kénytelen.

Ezen pénzügyi bajokhoz még az is járul, hogy hazánk kül és belbélkéje biztosítva nincs s bármily nélkülözések árán esendes buladásról szó sem lehet.

„Egyedüli szomszédunkat, kinke a birodalom romlására semminemű aspiratiói nincsenek, ki tehát természetesen szövetségesünk, kivel kereskedelmi összeköttetésünk is hasznosítható, Törökországot épen akkor, midőn összes alattvalói között a jogegyenlőséget, a polgári s alkotmányos jogok gyakorlatát törvényesen szabá-

lyozni akarva, a reformok terére s az európai alkotmányos országok sorába lépett, — minden igaz ok nélkül, hazug szavak hangoztatása mellett, megtámadta földrészünk legzsarnokibb hatalma, az orosz s bujtogatva, faj és hitszabadditással izgatva, határaink mellett irtóháborút kezdett az, ki saját idegen ajkú s hitű alattvalóinak nemzetiségét, vallását eltörülte, ki otthon nem ismer honpolgárokat, csak az ostor és iga alatt görnyedő rabokat!

Nem gyűlölet, de a szabadság eszméje s az önfenntartás ösztöne nyilatkozott hazánkban mindenütt akkor, midőn a sajtó terén, midőn milliónyi polgára az országnak népgyűlésekben egyhangulag felhívta kormányunk erélyes közbelépését, kérte, követelte: hogy az orosz hatalmi túltorjeszkedésnek, a vérlázító kegyetlen hadviselésnek gát vetessék; mert megemlékezett a nemzet a muszka politika századéves múltjára, midőn a hármass szövetség legelőször osztozott az ártatlan Lengyelországon, s mert érezni már kell, hogy az első dőfést akkor kapta az európai súlyogyon, — az északi vad hatalom azóta lett fenyegető, midőn Osztrólenka harcmezőjén megtört szívvel sohajtott fel Kosciuszko: finis Poloniae!

Az első zsákmány sikere ótvágyat hozott s azóta Polonia már nincs a nemzetek sorában, Magyarországnak s a birodalomnak észak felől már nincs barátja, nincs bátyája, de van közvetlenül fenyegető bosszú ellenő, ki dárdáit hegyezve lesi, várja az alkalmat, hogy reánk rontva, vad népeinek, — kiknek tatár lova már egyszer itta a Duna, Tisza vizét, — állandó legelőt adjon a négyes folyam hullámban! Érezte, tudja ezt nemzetünk s szorult szívvel kiált: hogy Törökország után mi vagyunk a kiszemelt préda.“

Kaunicz és Metternich szellemi lobognak szemem előtt . . .

E sötét és szomorú képro idegeim ellankadtak. Nem bírtam tovább. Hosszú, mély álom fogott el.

S mit álmodtam? Azt, hogy az ellenzék vette át Magyarország kormányát.

Az ellenzék kormányra jutott férfiai utánna láttak, és meggyőződésből lévén ellenzékiek, azon lizsomban, hogy l o h o t: hozzákezdtek a nagy műhöz, melynek keresztülvitele iránt előttük is iparkodtak a kormányok, de sikertelenül.

Egy Ausztriától függő nemzeti bankról tudni sem akartak. Felsőli-

tak tehát hazafiságtól lehelő proclamatiókban gazdagot és szegőnyt, hogy egy önálló nemzeti bank létesítésére mindenki tehetősége szerint áldozzék és írjon alá részvényeket. A felszólalás nem is hangzott el a pusztában. Tódult apraja nagyja, véno és fiatala; az ország magyar érzelmi népe megfeszítette minden erejét, s ki csak tehette, aláírt.

Az aláírás végeredménye az lön, hogy az önálló nemzeti bank létesítéséhez szükséges pénzértéknek egy tizedrésze sem lön felszedve. Az ország népének pénzforrásait a több évig egymásután következett rossz termés kimerítő és teljes lehetetlenség volt a legnagyobb hazafiság mellett is úres kútból vizet meríteni.

Egy az európai pénzpiacokon elhelyezendő nagyobb kölcsönről szó sem lehetett, mert az európai nagy nemzetek nem bíztak az új kormányban, mert olyanokra vállalkozott, mi öltre láthatólag, keresztülvihető nem volt, s mit az előbbeni kormány, mely ép oly kipróbált hazafiakból állott, egy eros többség mellett sem tudott keresztülvinni.

De nem csak hogy egy önálló nemzeti bank létesítése merő lehetetlenségnek bizonyult, hanem az új kormány ebbeli actiója reactiót szült. A bécsi priv. bank represszáliákat von és a magyarországi fiókokat bezárattette, itt elhelyezett pénzait tömegesen felmondotta, mi sok kereskedő, kis és nagy birtokos bukásának indoka lön.

Körülbelül így történt az önálló vánterülettel is. Az arra szükséges pénz előteremtésére, az a kormány, mely adóelengedést ígért, kénytelen volt új adóneveket életbeléptetni. Az eredmény nem felelt meg a hozott áldozatoknak. A nyers terményekre, különösen a földművelés által előhozottakra, az idegen hatalmak oly vámot vetettek, hogy azok nyakunkon maradtak a nélkül, hogy az európai népek hiányokat érezték volna, mert más országok, mint Orosz- és Franciaország fedezték bőven és olcsón a szükségleteket. Oly szükségletekre pedig, melyek Magyarországon nem teremnek, nagy kiviteli vámok szabattak.

Az új kormány emberei be kezdtek látni, hogy a szó, az ígélet, a frázis, sokkal könnyebb mint a tett, hogy a valóság szomorúan különbözik a tervezéstől, hogy az, ami in theoria jó és üdvös, valósággal realizálhatatlan.

Az ellenzék két fő ígéréte s a nemzetnek két fő ohaja nem teljesül-

hetett; a nép és sajtó zúgolódni kezdett és szidta őket jobban, mint őket most szitkozódnak.

Hogy ki ne eszenek a nép kegyéből, más fontos dolgokhoz folyomódnak. Azt kívánták, hogy a budai vár ormáról vétessék le az uralkodóház feketeárga családi lobogója. A király jöjjön Pestre az országgyűlést megnyitni és ne történjék ez Budán.

Közös hadsereg, közös pénzügy, tehát delegáció nem kell! Nem adunk ujjoncot, nem fizetjük a quótát.

Voltak ugyan elemek az új kormányon és többség között, melyek habár kormányra léptükkor maguk is hitték, hogy a hangoztatott ígerek létesítésére nem kell egyéb, mint hazafiság és olszánt jó akarat: most belátni kezdvén a praxianak a theoriától való különbségét, meg akartak állani a sikamlós uton, de ezeknek a szava olnémult a zaj és anarohiában. És bekövetkeztek a nemzetre a legutólyosabb napok . . .

A bécsi kamarilla, a katonapárt, melynek Magyarország alkotmánya mindig szemét szúrta, győzött. „Lám, mondták, a magyar hűségében nem lehet bízni, tudtuk, hogy ez lesz a vége.“ A haza kebelében lévő kigyók is sziszegni kezdtek, az ellenséges nemzetiségek is ellene fordultak saját anyaföldjüknek.

Iszonyú álomlátás volt ez, melyet tovább leírni nem akarunk, mert tollunk reszket kezünkben csak a gondolatra is, hogy e sok csapás által látogatott drága földön ilyesmi még egyszer történne.

Az ország nyögött az absolutizmus járma alatt és szorosabbra fűzték a békét, miut valahai s a nép bölcsőbbjei felsohajtoztak és visszakiváncoztak Egyiptom húsos fazekaihoz, s azt, rebegték a szolgaság járma alatt nyögő keblek: „Azért buktattuk meg a Tiszakormányt, mert ily sorsra nem akarta juttatni a nemzetet? Azért buktattuk meg, mert nem ígért olyant, amit keresztülvinni nem lehetett, s mert engedett ott, hol a nemzet szabad s békés fejlődésének legmagasabb szempontjából, nem engedni véték lett volna. Azért buktattuk meg a nemzetlegkipróbáltabb férfait, hogy úres kiabálóknak szószátyároknak helyet csináljanak, kik ennyire juttattak bennünket.

Az önámítástól az óbrodés kásó volt.

Távozott tőlünk az álomlátás és bálát rebegtünk a mindenhatóknak, hogy az egész nem volt egyéb, mint álom.

A rendjelek

Most, hogy a kedélyek már kissé lecsillapultak, tán nem lesz egészen felesleges a minden tanúság nélküli, viszapillantani azon kitételekre, melyben Ő Felsége a király külügyérüket ajév napján részesíté. Némelyek e tényt mint kiváló hordozóját kiemelendően tartották, mások minden jelentőséget megvonak tőle; amások ismét előzáró véleményeket nyilvánítottak, majd külügyérünk külpolitikája helyességében látván azon indító okot, mely királyunkat eslektényében vezérelte, majd oly személynéket tekintve a kitételest, mely nemzeti létünk megfontolásának jelző pontja. Mindenki olyan magyarázatot adott, a milyen éppen saját szája izének, egyéni meggyőződésének megfelelő, a nélkül azonban, hogy kellő tekintettel volt volna azon indokokra, a melyek a fejedelmi tényt valójában eszközölték. Az egyedüli biztos mód a kitételest alaposan, a valóságának megfelelően megmagyarázni az volna, Ő Felsége tulajdonképpeni akaratát és indító okait megfogni, s míg ez meg nem történik, addig minden a tényből vont következtetés alap nélküli. Egy azonban biztos, s ez az, hogy Ő Felsége Andrássy gróffal meg van elégedve, mert először kitételest, s másodsor a kitételest után is megtartotta állásán.

Nem foglalkozunk magas politikával, s nem bíráljuk engedőleg sem azt, helyese Andrássy politikája vagy nem, sem azt miért helyes vagy helytelen? Sokkal hasznosabb tisztelettel várunk teljesíteni, ha a jelzett tény alkalmából oly irányba tereljük olvasóink figyelmét, mely tárgyilagossá gondolkodására, higgadt fejtegetésére vezet, s egyszer és mindenkorra lebetetlenné teszi, hogy hasonló esetek felmerülését a napi sajtó ezerfelé ágazó véleményének áttevőztőjében irányt veszítve, majd azt, majd azt a véleményi tartás helyesebbnek, s e helyett inkább saját véleményét tartás helyesebbnek.

Mert azó a mi szó, nálunk nagyon el van terjedve a szokás úgy gondolkozni, a mint mások gondolkozás nélkül írnak, s ha e szokás még sokáig fog tartani, ma holnap azok kerokednek felül, a kik legvirágosabbban beszélnék, de ezzel legkevésbé, s vajmi gyakran semmit sem mondanak.

Monarchiákban, mióta fennállottak, s a míg fenn fognak állani, mindig első személy volt és lesz a fejedelem. Az ő akaratának mindig annyi erő tulajdonítottatik, mint a népének, sőt gyakran több is kiváló helyzetnél fogva, azt a mit más nincs jogosítva megkísérteni, egy toll vonásával meglehet, s a versenytárs nélküli teljhatalomnál fogva minden eslektvénye fontosabbnak tűnik fel, mint az állam bármely polgáró. Követke-

zőleg azok, a kiket a fejedelem nagyobb értékben illet ki, a kitételest idejében méltán foglalkoztatják a sajtó egyéniségükkel, s nem lehet meggúnyolni azon, ha ily tevékeny eslekt fontosabb várakozásokat is kötnék, mint valójában megengedhető.

Megváltozott jogi viszonyainknak fogva a fejedelmi kitételest is megváltoztak. Régebben jószágokat adományoztak a magyar királyok híveinek, s azoknak, a kiket híveinek tartottak, ma eziméket és rendjeleket osztogatnak, mert vagyon adományozását elfonzi nálunk a korszellem, s még inkább az, hogy ily vagyon többé nem áll a király egyedüli és kizárólagos rendelkezése alatt.

A kitételest pedig szükségesek, mert államunk nem áll elszigetelten, hanem összeköttetésben van más államokkal, s az épenséggel nem ignorálhatja, mily nézet és felfogás uralkodik ezekben. Szóval, minden állam, mely barátait meg akarja tartani, kénytelen jobban-rozban az áral üzni, ha magát elfeledtetni nem akarja elannyira, hogy még oly jelentéktelennek látszó intézményeket, minők a rendjelekkel való felruházás, ez idő szerinti fenntartani, s ha ehhez nincs mód, újakat teremteni kénytelen. Azt fogják erre felhozni és ellenvetni, hogy Amerikában nem osztogatnak rendjeleket, s a megalapítani szándékolt Cincinnatius rend ott még a megalapító nevezékekkel halt ki, — de ezek nem veszik tekintetbe, hogy Amerikában a köztársasági szellem az uralkodó, azon köztársasági szellem, mely a rendjelekre s ehhez hasonló külső kitételestekre nem fektet sajt, sőt ezt a köztársaság alapelveivel egyenesen összeegyeztethetlenné tartja. Mert hogy a kitételest a köztársaság szellemével sem ellenkezik, azt felesleges bizonyítani, s ez Amerikában éppen úgy megvan, mint másutt, csupán nyilvánulása más.

Rómában, a köztársaság korszakában, s a satorri ranggal bíróknak ép úgy megvolt külső kitételest jelvényük, a bíborazögély, miut a szabadon születtetteknek, t. i. az aranygyűrű hordásának joga, Görögországban a rabzolgák haját nyirták le stb., azóval mióta államok léteznek és léteztek, mindenkor megvolt a külső jelvényekkel való kitételest, elannyira, hogy ily dícsőségre rendszerint azok is vágyának, a kik szóval legnagyobb ellenségei szoktak lenni. Az egyik rendjel, a másik népszerűség, a harmadik kiváló állás stb után törekszik, mert mindenkiben van valami hajlam, s mindenki a magát tartja egyedüli áldozatúnak, legjobbnak.

A mostani rendjelek eredete a közporkorra vezethető vissza, ezeké az ókorra. A mohamedanismus terjedtével Palestina, a szent föld, Allah és prófétája híveinek ba-

talimába került. A keresztény Európa két századon keresztül folytatott háborút a folyton terjedő izlam korlátozására; s ellenében különösen a szent földet iparkodott megvédeni. Mily eredményesül, azt a történetnek csak felületes ismerője is tudja. A hadjárásban résztvevő emberek, a keresztény vallás híveinek, a kereszt alatt küzdöttek, a hogy az előkelőbbek a csúrho tömegből magukat megkülönböztették, — mert volt bízott olg csőcselék! — az egyházi rendek alapjára világi rendeket alapítottak. Így keletkeztek a Johanniák, a német lovagrend, s a francia Templáriusok; Spanyolországban az Alcantara, Calatrava és San Jago di Compostella rend, mely utóbbi három a mórok ellen küzdött.

A végzet nem kedvezett a keresztény fegyvereknek, s mert csak eredmény képes buzdítani, a lelkesedés lelohadt, de gyűlölet, a barzias, lovagias szellem, melyet a két századon folytatott barz ébresztett, megmaradt. Minden állam fejedelme alkotott magának a kereszties háborúk idejében keletkezett rendek mintájára egy vagy több rendet, úgy, hogy Európában nem találunk souverai fejedelmet, a ki valamely rend feje nem volna. Igen soknak, a legtöbbnek, több rendje is van, így uralkodóknak is.

Ezek a rendek, megkülönböztetéskül az egyházi rendektől, lovagrendeknek nevezetnek, s rendszerint több fokozattal bírnak. Vannak külön tisztviselők, méltóságok, összejöveteli helyeik, ügyvezető káptalanok, unopélyeik és védazentjeik. Mind ezekről az egyes rendek szabályai és idő folytán keletkezett szokásai adnak felvilágosítást. Ismertető jel, maga a rendjel, melyet a rend tagja mellén, nyakán, vállán a térdazalagosaknál a bal térd alatt, stb. visel. Némely rendnek díszöltözete van, s tagsága díjazással, vagy díjjal jár.

E lovagrendek középkori jelentősége az újabbkori hadtudomány mellett természetesen elenyészett, de azért, mint kitételest intézmény mellőzhetetlennek látszik, s miútk legkés elfoghatóbb bizonyossága az, hogy a lovagrendek mintájára, melyek majd kizárólag fejedelmek, főnemesek, majd köznemeseknek hitványtására száltak, polgári és katonai rendűek, sőt nők kitételestére új rendeket állítottak fel.

S tekintve az emberi conservatív természetet, ezen nem is csodálkozhatunk; nem törekészünk valami után minden erővel, de ha megvan, nem egy könnyen válnunk meg tőle. Azok, a kiknek van rendjelek, nem engedik meg, hogy a rendjelek többé ne legyenek, s azért vannak rendjelek. Kevésen vannak, a kik mint Béranger, beérik az egyszerű mező virággal, melyet kedvesek tűz kabatyukra, mert Béranger-ek

nem teremnek ezrivel, s minden mindogyné- nek oly mindenek fölé helyeztet: kedveso, mint ezeknek volt.

S ha veszártuk, ezen sem csodálkozhatunk. Fejedelem fejedelmét, vagy becsiltot, megbízható, s kötelezésekét teljesítő tanácsadókat semmivel sem jutalmazhatja meg jobban, mint azzal, ha őt azon kitételestben részesíti, mely beuno helyezett bizalmának jelképes kifejezése. S ha a tustat tekintjük, azt kell mondanunk, hogy Andrássy a kitételestere méltó, mert mondjon az ügynevezett közvélemény akarant, egy igaz, s ez az, hogy Andrássy még sem kifele, sem befelé nem vallott oly végzetes kudarcot, mely a monarchia biztonságát, becsületét, vagy megbízhatóságát kérdésessé tette volna. S oly nehéz időben, miut a jelenlegi, ezzel sok van mondva.

„Nekünk ugyan még mindig legjobban tetazik Deák eljárása, ki midőn a kiegyezést létrehozta, a jutalmul kínált aranygyapjas rendet visszautasította, s az e helyett ő felségetől ajándékkul kapott királyi családot ábrázoló kép arany korotét lovette és visszaküldötte, — de Deák nem volt külügyer, a ki ma Bismarekkel, holnap Gorczakoffal beszél, oly államférfiakkal, a kik a rendjelek feltázesére mellükön elég helyet sem találunk.

„Mit adjunk Deáknak jutalmul?“ kérdő egykor ő Felsége Andrássyól.

„Deáknak Felséged sem adhat semmit“, felelt Andrássy, s a király hallgatott minisztere szavára.

Deáknak nem volt szüksége a Andrássy grófnak nem árt a rendjellel való kitételest. „K. L.“

Köszönet nyilvánítás Ormuy Antal, rétsági r. kath. plebános a tanuló ifjuság maecenása a helybeli polgári iskola virágzását is szívén hordja; midőn saját parochialis iskolájában a tanulókat taneszerékekkel ellátja, a helybeli polgári iskolára is kiterjedt figyelmé, ajévi ajándékok küldvén ennek egy értékes korteszakt légcsülymöröt. Mely jótéteményért a közs. iskolaszék jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott. Adjon isten minél több ily buzgó s áldozatkész tanügybarátot.

A szécsényi Takarékpénztár részvénytársulat közgyűlésének határideje fel. 1878. évi február hó 17-ik napjának d. o. 9 órája Szécsény mezővárosában a város tanácsstermébe kitűzötven, arra nevezett részvénytársulat részvényesei azou figyelmeztetéssel bívatnak meg, miszerint az alapszabályok 18. § a értelmében a közgyűlésen részvevoni kívánók részvényeiket a közgyűlést meg-

TÁRCZA.

Az anya bibliája.

Oyámkérdésben él a négy testvér,
Esemék még könyvben ég:
Mert anyjától még tegnap el
Vevé tőlük az ég.

Tegnap került a hant réd
Bán sokokig között...
Ma — már is osztályt tartanak
A kis vagyon fölött.

A legidősebb azó: „nekem
A bibliát adott;
Oh, mert abból naponta jó
Anyánk olvasgatott.

S én hozt már régen nem valók,
Még elfeledt anyám,
Hadd szálljon emlékeztető
Jelöl a könyv rém.”

„Nem! nem!“ szól hoga „engemet
Illet a biblia,
Anyám kedveltje én valók,
Eám kell maradnia.”

„Épen azért“ a harmadik
Igy szól hívóval bele,
„Nincs rá szükség; engemet
Anyám nem kedvelte.”

De most felbrod bánatom,
Ha látja azt memem. —
Hogy megveszteljen anyám,
Hagyjátok azt nekem.”

„Mit? te kívánád, te? ki a
Megboldogult anyát
Könyvelméségeddel ütöd,
Neked a bibliát?”

Neked? ki sohajt költőtől
S föjté keserűket
A jó anyának keblében;
Ez ereklét nekéd?”

Én voltam bolta napjaig
Há ápolója, én
Viraszték ágyánál, azért
E biblia anyám!”

Igy szólott a legifjabb nő
S köny rezgett szép szemén.

Miért kívánja mindenik
E könyvet? — Sejttem én:

Tudják ők, hogy mit megtakart
A jó szülő keze,
Abban van titkon rejteve el —
Pár ezázas bankjegye.

Markbreiter Lajos.

Elmélkedések egy seprnyél felett.

— Swift után angolból. —

Azon egyszerű pálczát, mely most ama elhagyott szobban hever, virágozó állapoban miut terebélyes fát ismerem, tele éltető nedvvel, viráló levelokkal, ágakkal.

Hiába iparkodik azonban ja halandó serény művészte, hogy a természet műci-vel sikoresen vetélkedjék és azokat elérje; hiába kötö oda a művészt az időtlen ágak csomóját a nedvtelen törzshöz; csak elientőto lenz ez annak, ami hajdan volt; egy feltről lefelé fordított fa, melynek ágai a földön vannak, gyökerei pedig a levegőben lógnak. Minden piuzkos konyhaeslelének joga van a sarat koperni vele. A legsárosabb foglalkozására van kárhözlatva, és a sors szeszélyo arra szánta, hogy mindenféle dologról a sarat letisztítsa, és ez által ömagaát beezennyezze, míg végre a eseléd szolgálataiban tövig elkopotatva, az ajtón kilöketik, vagy legjobb esetben tűzet raknak vele.

Midőn ezt könyvezro látám, sohajok közt így kiálték fel: „Valóban az ember e földön nem egyéb mint egy seprnyél!”

A természet jónága oróson és edzetteu hozza a világra; virul s gyarapodik életu teljében; fején saját haját hordja, az embernek, ez eszes növényzetnek s sajátságos lombzatát, addig-addig, míg a mértékletlenség fejteje zöld ágaitól megfosztja és hervadozó fatörzsre devalválja. Akkor, óh, a művészethez fordul és parókat kezd viselni. Búske a hajáknak e természetellenes bokrára, mely nem cairáz soha saját fején!

Gondold meg óh halandó, ha az ilyen emberi seprnyél a küzdőterre merno lépni,

búszkén azon hajgalyakra, melyek nem rajta esiriztak, — ha e őtsze a legezabb hülyg bondarjából származna is — nem volnának-e hajlandók guoyt úzni belőle és binsággát nevetni? Igenis, halandó embortársaim, így itéljük meg részrebajlóan saját előnyöinket és így itéljük el mások fogyatkozásait!

De egy seprnyél, fogjátok mondani, jelképe egy feltről lefelé fordított f nak. Hát az ember nem az? Nem történiik nála is minden visszasan? Állati ösztönei és tulajdonai eszét tartják megzabolázva, feje a porban esuszik-muszik, ott hol sarkának kellene lennie, s itme minden hibái daczára, mint ujító, mint visszacsúcsok javítója és panaszok orvoslója lép fel. Ugy kitoréaz a természet minden piuzkos zugában, miut a seprő, elrejtett rozsat hoz napfényre s nagy port ver ott, hol előbb nem volt semmi és jutalmul, osztályrésztül, azon sarat fogndja fel magába, melytől azt vélte, hogy elsepri.

Élto utolsó napjait a nők rabzágában tölti el mint papucsos, míg tövig elkopotatva, mint testvérét a seprőt, vagy az ajtón kidobják, vagy pedig arra használják, hogy lángot szítsen, melynél mások melegednek!

Ilyen az élet, ilyen a seprnyél, ilyen az ember!

előző 8 nap alatt az igazgatósághoz beérkezett tartoznak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatói jelentés.
2. Eszteli igazgatói választás.
3. Felügyelő bizottság választás.
4. Az alapszabályok 21. §-ban érintett egyéb közzétett tárgyak, -- különösen a tiszta évi jövedelem hova fordítása iránti intézkedés.

Kelt Szécsényben, 1878. január 15-én,
Teresztianszky igazgató.

Hírek.

A b. gyarmati önkéntes tűzoltó egyesület évi rendes közgyűlést f. hó 27-én d. n. 10 órakor fogja tartani a városi tanács-teremben. Tárgyai lesznek: parancsnoki jelentés, az egyesület zárszámadásának megvizsgálása s az évi költségvetés megállapítása, felbontások és panaszok elintézése, végül pedig a tisztikar megválasztása -- Készséget nem szentved, hogy a jelenlegi parancsnokság és tisztikar, mely a lefolyt évben meleg érdeklődést és az egyesületi ügyekben fáradságtalan buzgalmat tanúsított, -- ez év-re is egyhangulag fog megválasztatni.

A b. gyarmati dallegylet ugyancsak 27-én d. n. 3 órakor a nemzeti iskola tantermében tartja évi közgyűlést. Tárgyai: elnöki jelentés, tisztviselők és választmány megválasztása, költségvetés megállapítása és a zárszámadások megvizsgálása, felbontások elintézése és indítványok tárgyalása.

Kinevezés. Angyal Jozsef, volt megyei mérnök, kir. mérnök névvel ki.

Tűz. Ami nagy ritkaság télen, az B. Gyarmaton napirendű valik. Alig oltotta el a doréki tűzoltóság az Arpa utczai ház lángjait, már ismét tűz martaléka lett egy temető melletti ház, mely ugyan szalmával volt fedve, de annál vastagabb hó burkolattal ellátva; mely tényleg a legalkalmasabb gyuan übredhet arra, hogy a gyulai tüzek a tisztátalan kürtökből keletkeznek. -- Figyelmeztetjük tehát a városi előjáróságot, hogy a kürtösprökre nagyobb gondot fordítson. A kürtösprök téli időben kötelesek havonta minden kürtöt kitiisztítani. -- Úgy látszik azonban, hogy a köteleesség senki által sincs ellenőrizve.

Az ifjúságra (febr. 2-án) belpti jegyek a székelyországnál és Havas Gyula gyógyszerész úrnál, karzati jegyek kizárólag az Országos főle kereskedésben kaphatók.

Nagyszerű hangverseny van rendezőfélben Losoncban. Hír szerint 30 úrhölgy fog közreműködni, sőt Seldónét is megfogják hívni. Ki valószínűleg engedni fog a meghívásnak.

A b. gyarmati Kasszinó egyesületnek f. hó 31-én d. n. 3 órakor az egyesület helyiségében tartandó alakuló és tisztújító közgyűlésére a t. cz. tagok tisztelettel meghívóznak. B. gyarmaton, jau. 17. 1878. Komjáthy Anselm, igazgató elnök.

Carneval. Itt a farsang! Piros hajnaljal köszöntött be, jó kedvvel hinti szét sugarait a nap, mintha ő is örülne a földközi farsangi boldóságainak. Pedig, ha bele tekintene a podográs férjek szívébe, a papák lapos országyéba; bizonytal olvasatné rózsapiros örmét. De hiába, a minék meg kell lenni, azt sem a podogra sem a krah meg nem szüntetheti. A mai fiatalság sem akar engedni ama örömeiből, a melyek valaha apáinknak busáskában kijutottak. A mai fiatalság sem akar rosszabb lenni a régienél, azzal a különbséggel, hogy:

--- hajdanában
Jedapánk fénykorában
Másképp rakta a caepedlit
A sarkantyus korlovan!
Quekkereknek focakafarkát
Csak bolondjakra raktak,
Sziszit, másit és csipőt
Hordozott csak a ropokit!

Az ifjúsági bál megyénkben kétségkívül a legfényesebb leand. Nógrád elitje febr. 2-án együtt lesz, sőt, mint halljuk, a szomszéd Hont néhány kedves családját is lesz szerencsének körökben tisztelhetni. A vidékieket már előre is figyelmeztetjük, hogy szállásaikról cleve gondoskodjanak. Erre nézve a rendezőség kész szolgálatát felajánlotta.

Mire lapunk megjelenik, már a losonci tűzoltó bál statisztikákból kifarad levelezőnk kedves közléseget teljesítend, ha a bál referatáját a jövő számba beküldi.

A fruyes balok között egy lönyes piknik sem veszi el hatását. Ez 9-én fog megtartatni a kislodárvó helyiségében, a szokásos 2 frt beleptidj mellett, a melyért ingyen táncolhat, ohet, ilhat az ember.

Most vesztünk Losoncraól az ag. litv. gyarmati önkéntes tűzoltó, mely táncz-vigalmát epon azon nap (febr. 2-án) rendezte, mikor a nógrádmegyei fiatalság A fiatalság bizonytal elt volna a nyári lovagiasággal a kedves nőrendezők irányában, hogy mulatságot nem rendezte volna ugyan az nap, ha előre tudta volna a tisztelt önkéntes szándékát. A nógrádmegyei fiatalság bál rendezői nem tehetnének ezélezerűben, mint hogy megkérnék a losonci önkéntes táncz-vigalmának rendezőit, hogy báljukat más határuapra tegyék át; mert Losonc és Losonca vidékéről többen óhajtának részt venni az ifjúsági bálon. Mint halljuk Garam Jenő bál elnök úr, tott már lépéseket ezenélezerűben. Készséget sem szentved, hogy a honm tapintatáról ismert losonci nők, ilolte a kérdéces tánczmulatság rendezőit nem utasíthatóak vissza oly gyöngéd kérelmet, mely az ő érdekekkel sem áll ellenfélben.

A b. gyarmati tűzoltó bál febr. 19-én lép életbe. Hogy lönyes lesz, azt garantírozza a rendező fiatalság.

Szécsény és Ipolywág még odlig nem jelzett tánczmulatságot.

Üzleti hírek. Omazta T. kereskedésben kapható a Brázy féle sóborszesz, mely különösen lábfagyás ellen jó gyógyeszköznek van jelzve.

Azon tolvajlási ügyben, mely a mult nyáron a b. gyarmati törvényeszek irodavezetői hivatalban történt, az ipolywági kir. törvényeszek delegáltot. Tomis végrehajtó ellen indított ügyelmi eljárásban a vizsgáló f. hó 17 és 18-ak tételt meg Novotny székbi bíró által. Legközelebb nyitrai törvényeszek, mely o lopásról értesítve tott, egy 100-as és 51 övenes bankjegyet küldött át

a b. gyarmati törvényeszekhez. Ezen ésszeg egy Sipos nová fogynoznál tartott házmozgás alkalmával fedoztetett fel é jó mardár ugyanis H. Gyarmaton totta volt; a nyitrai törvényeszek tehát azon hiedelembé volt, hogy ez azon pénz, mely a b. gyarmati törvényeszeknél el szett. A kir. ügyesség indítványára azonban visszahozottott o pénz, mely mennyiségére azere ug an megközelíti az itt elvezettel, de tekintve azt, hogy Sipos a lopás megtörténte előtt utoltegy felével szabadult ki a gyarmati börtönből, -- mikor a pénz még nem volt letéteményezve, s hogy a kihallgatott letéteményező végrehajtó ezen bankjegyeket minőségi szempontból nem azonosította, ezen okoknál fogva Sipos tolvajlása constatálható nem volt.

Beküldetett. Botrányos magaviseletet tanúsított f. hó 17-én a színházban egy H. F. nová pandúr őrmester (t. b. ezredvezető), ki felvonásokban részesen bejött a színházba a a cigány által hazatott magá ak nőiát, mit ő hájos hangjával a botjával ludonászassal kísért. A dolgot annyira vitte, hogy a jelenvolt közönség teljesen megbotrányozott, s a hölgyközönség a színtermet oda hagyai készült. Többek által figyelmeztetve lón, hogyha fel felkérte ordításával a megbotrányoztatá henezegeével; de ő a rend és esend zavarással abba nem hagyott. D. D. ügyességél figyelmeztette H. F.-ot, hogy itt no házasság magának, mert ez nem korcsma, hanem színház. Ere nevezett ügyvédségét figyelmeztető szavaiért sértégetni kezdte s oly parizma sorvakat használt, melyek még a pandúr kasztyójában sem váltak volna hecsülete, míg végre T. várnagy úr kivezeté őt a színteremből. Mi azt jögyeztük meg ezen esetre, hogy ha a pandúr őrmester úr mulatni akar, azt ne a színházban allová ő nem való, hanem a korcsmaiban tegye, s no rontsa meg színdzseinknek a közönség részéről úgy is esékély pertolását s a rendezők tekintélyét. K. J.

A b. gyarmati önkéntes tűzoltó egyesület választmányának 1878. évi január 12-én hozott határozata alapján Tiesztianszky Árpád önkéntes tűzoltó egyesület t. g. mint olyan, ki becsület szavával tett fogadalma megazegésével az önként elvállalt szolgálati kötelességének ismételtén meg nem felelt, ezen egyesület tagjai sorából kizárattott, mi ezenel a megalapított ügyrend értelmében köztudomásra hozatik.

Színház. B. Polgár színtársulatának e bét folytán előadott darabjai: A vörös hajó, Az utolsó zsidó, A tiszteltes úr ke-

szervol. Bankóhamlító, eléggé igazolták, hogy a nem nagy igényű társulat érdemes a pártfogásra. A tagok egy kettő kivételével gyakorlottabb erők, kik, oltokintve néhány kirívóbb romélet, melyet részletesebb bírálatokban előadandunk, képesek megfelelni az itteni műgényeknek. A jelenlegi azok helyiség oka annak, hogy a rendes színházlátogató közönség nem jelenik meg nagyobb számban. De hogy mikép segít ezen a társulat ezen köztöröm nélküli városban? már arra tanácsos nem szolgálhatunk. Így van ez Rimaszombatban is, hol, a nálunk eléggé ismert Völgyi társulatának is oda kellett o napokban hagyni a várost teremhiány miatt.

Nyiltér.

Folyó hó 3-án Nógrádmegyei tisztújítás alkalmával, t. vendégeim valamelyike tévedésből egy szürkeposztó, kerek galérral és sopal bélelt bundát, melynek zsebében egy fekete Perzian sapka is volt, éttormemből el vitt, o helyett pedig éttormembe egy fekete bírányhőrről bélelt majdnó új szürke posztó bunda maradt, kériük a bocsátetes tévedő a bundát nálam mielőbb kicserélni B. Gyarmat, január hó 1878.

Mező Ignác,
vendég.

*) E rovat alatt közöltékkert nem felelős a szerk.

Feloldó szerkesztő

Horváth Danó.

Haszonbérlet.

Szűgyi közbirtokosságot illető korcsma és mézarszéki épületek a korcsmáltással joggal f. év aprilis 24-től három évre folyó február 5-én reggeli 10 órakor, a helyszínen tartandó közárverés útján, a leg több haszonbérlet igérőnek, elkölölítve haszonbérbe kiadotnak. Korcsmánál kiköltési ár 1200 frt árverési bánatpénz 150 frt, haszonbéri cautió négyszáz forint készpénzben. -- Mézarszékre nézve kiköltési ár 101 frt árverési bánatpénz ötven forint, mely egyzseremiud haszonbéri cautióval szolgáland.

Kelt Szűgyben, január 5-én 1878.

a szűgyi közbirtokosság nevében
Sándor Károly.

Forgalmi kimutatás, a szécsényi takarékpénztár 1877. évi üzletéről.

Bevétel			K i n d á s		
Tétel szám		Osztrák ért. forint kr.	Tétel szám		Osztrák ért. forint kr.
1	Pénztári maradvány 1876. évi december 31-én	2930 44	1	Felék betételeire	26713 63
2	Felék betételeiből	37273 71	2	Visszeszámított váltókra	4900 --
3	Visszeszámított váltókból	5320 --	3	Jelzálogi kölcsönökre	4697 --
4	Jelzálogi kölcsönökből	6159 --	4	Leszámított váltókra	226341 20
5	Leszámított váltókból	212700 30	5	Előlegekre	5564 20
6	Előlegekből	5055 40	6	Tökésített kamatokra	1220 61
7	Kamatokból	8266 83	7	Folyó kamatokra	204 02
8	Irodai díjakból	1383 19	8	Visszeszámított váltó kamatokra	121 92
9	Készenléti kamatokból	83 17	9	Értékpapírok 1876. évi osztalékára	1800 --
10	Illétkeltlenül befizetett illetékhado visszatérítés	96 --	10	Tiszteletdíjakra	101 15
			11	1877-ik évi adóra	237 46
			12	Naplóbiztosít díjakra	147 --
			13	Tiszti és szolgáló fizetésekre	1729 92
			14	Fűtési átalányra	84 90
			15	Laklérra	100 --
			16	Irodai szerekre	23 44
			17	Postai díjakra	64 03
			18	Különféle huzal kiadás	163 60
			19	Pénztári maradvány 1877. évi december 31-én	2214 44
	Osszeg	276572 04		Osszeg	276572 04

A szécsényi takarékpénztár mérlege és vagyonkimutatása.

V a g y o n			T o e h e r		
Tétel szám		Osztrák ért. forint kr.	Tétel szám		Osztrák ért. forint kr.
1	Jelzálogi kölcsönökben	6010 --	1	Részevnyitke	29775 --
2	Leszámított váltókban kamathátralékaiiban	605 75	2	Tartalék tőke	2963 79
3	Leszámított váltókban kamathátralékaiiban	63511 --	3	1877. évi 7% kamatja	210 87
4	Előlegekben kamathátralékaiiban	227 96	4	Nyugdíjlap tőke	220 84
5	Előlegekben kamathátralékaiiban	2398 65	5	1877. évi 7% kamatja	15 70
6	Irodai felszerelvényekben 10% levonással	54 25	6	Felék betételei	34931 26
7	Irodai felszerelvényekben 10% levonással	1005 54	7	Tökésített kamatja	1032 25
8	Irodai felszerelvényekben 10% levonással	6900 --	8	Folyó kamatja	1012 02
9	Pénzkészlet 1877. évi december 31-én	2214 47	9	Visszeszámított váltók	2220 --
			10	Letét	6800 --
	Osszeg	62287 62	11	Tiszta nyeresemény	2968 69
				Osszeg	82287 62

A szegedi országos kiállításra érdeméremmel és a III-ik országos tüzlőtő-gyűlésen Aradon a nagy arany- és ezüst-éremmel kitüntetve.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüzlőtő-szer-gyára, harang- és érozöntődéje Budapesten.

Ajánlja szabadalmazott új szerkezetű fooskendőt, cséplőgépekhez szükséges kis gépfooskendőt 60 forinttól feljebb, tüzlőtő-egyletek legénységű felszerelővönyelt. Vállalkozik kutak, szivattyúk és harangok készítésére, jó állás mellett, a legjutányosabb árakon. Különd figyelmébe ajánlja a nagyérdemű gazdaközönségnek majátkészítményű és transatlantia szivattyús kutait, és gyárának vízvezetékek teljes felszerelhetősére nagy figyelmével külön felállított vízművészeti osztályát.

Mintacsopordások, képes árlapok, kívánatra rendelkezésre állanak.

FIGYELMEZTETÉS! 1878. évi január 1-től kezdve az ujonnan összeállított, bő tartalmú árlap 8-ik kiadása tétetik folyamatba, mi által az oddigiek érvénye megszűnik.

10-4

Minden oddigi világtartalom haladás, jó írtés és versenyyképeségéért első díjjal jutalmazva.

VEISZLER MIKSA,

kerékgyártó.

(Lakik B.-Gyarmaton, Nagytádn-utca, Ádám-féle házban)

Készít mindennemű kerékgyártó-munkákat, finom és közönségesebb kiállításban, ugyszintén a szakmában mindennemű javításokat is olfogad.
— Ajánlja magát a nagyérdemű közönség szives pártfogásába.

3-2

Hirdetmény.

A b.-gyarmat-lusonezi országot mentőn egy könyvelmes urilakból, 3 hold boltelekből, 37 hold első osztályú szántóföldből és 10 hold rétből álló birtok 1878. évi január 1-től kívánat szerinti évekre haszonbörbe adandó.

A feltételek iránt értekezhetni Tersztyánszky István ügyvéddel Szécsényben.

3-3

Dr. HANDLER MÓR,

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökeresen, fényes és tartós siker biztosítás mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint: magömléseket, az ingerlékeny gyengeséget, a ondófolysást, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfierőt);
- 2) húgycsőfolysásokat (még oly idültteket is), a nemzörések bujakörös lekélyeit és másodrendű bujakört minden alakjaiban és elcsúfításiban.
- 3) húgycsőszűküléseket,
- 4) friss és idült nyákfolyásokat, nőknél az ugynevezett fehérfolysást és az onnan eredő magtalanságot,
- 5) **BŐRKIÜTÉSEKET,**
- 6) a húgyhólyag betegségeit és vizelési nehézségeket.

Rendel naponkint: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigyó-utca 2. sz. a Kigyó- és Városház-utca sarkán (Rottenbillerfale ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

25-1

ROTH JÓZSEF

(Budapesten, Dezsöffy-utca 1. szám 3-ik ajtó)

első budapesti hatóságilag engedélyezett közvetítőintézet által azonnal elhelyesztelnek:

- 1 házigondnok, 5000 forint biztosítékkal, 1200 forint fizetés és szabad lakás.
- 1 házigondnok, 3000 forint biztosítékkal, 1000 forint évi fizetés és szabad lakás.
- 1 pénztárnok, 5000 forint betétel bankban 2400 évi fizetés.
- 1 vezérigazgató, 2000 forint biztosíték, 1000 forint fizetés és lakás.
- 1 pénztárnok, 400 forint betét, 60 forint havi fizetés.
- 1 szervező bankban, 500 forint betét, 150 forint havi fizetés.
- 1 irodaszolga, 200 forint betét, 45 forint havi fizetés.
- 1 felvigyázó, 800 forint évi fizetés és lakás.
- 1 főmolnár, 2 gépész, 2 gazdasszony, 1 ispány, 300 forint és teljes ellátással.
- 1 gazdatiszt, 800 forint fizetés.

Vidéki levelekre — 3 bróldótt bélyeggel — azonnal válasz-ollatik.

10-4

És annyi balszerencse közt,
Oly sok viszály után,
Mégfogyva bár, de törve nem,

áll
REISER R.

divat s rófs kereskedése B.-Gyarmaton.

Ajánlja magát a lelkes s hazafias közönség szives figyelmébe.

2-1